

Bądźmy obrońcami bezbronnych! Tak zawsze czynił nasz Patron – oświadczenie wykładowców Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego

Tekstem Jana Rokity zainicjowaliśmy dyskusję o etycznych, filozoficznych i prawnych aspektach wyroku Trybunału Konstytucyjnego na temat tzw. aborcji eugenicznej. Do dyskusji zaprosiliśmy filozofów, teologów, prawników, lekarzy i publicystów. Dziś publikujemy głos pracowników i przyjaciół Centrum Badawczo-Dydaktycznego Katolickiej Nauki Społecznej na Wydziale Społeczno-Ekonomicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Sługa Boży Stefan kard. Wyszyński, patron naszej Uczelni, był gorliwym obrońcą życia każdego człowieka od momentu poczęcia do naturalnej śmierci. Wyrażał to wielokrotnie, stale powracając do tego tematu, niejako „w porę i nie w porę”. „Był czas – mówił do lekarzy w 1969 r. – gdy ostrzegaliśmy: ratujcie w Polsce człowieka! Ratujcie nowe życie! Ratujcie prawo człowieka do urodzenia się na polskiej ziemi! – Opuszczano ręce. Ostrzegano mnie: tego tematu nie należy poruszać, bo jest niebezpieczny. Ja nie widzę w nim tematu politycznego, widzę temat narodowy: moralności i etyki narodowej... (...) To jest walka o człowieka. Walka o naród!” (S. kard. Wyszyński, *Ratujmy nasze człowieczeństwo i życie narodu*, 23.03.1969).

Szczególna rola w przeprowadzeniu młodzieży przez ten burzliwy okres przypada nam, pracownikom naukowym i wychowawcom zarazem. Jest to dla nas czas wielkiej próby

Nieprzypadkowo w Statucie Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie zapisano jako szczególną misję „upowszechnianie i promowanie

wartości chrześcijańskich, w szczególności katolickich, w życiu indywidualnym, społecznym, narodowym, państwowym...” (par. 4 ust. 1). Nie chodzi tu jedynie o mglście określone wartości europejskie, ale nazwane *explicite* wartości chrześcijańskie. Wśród tych wartości „Uniwersytet przywiązuje szczególną wagę do ochrony życia i integralności każdego człowieka” (par. 4 ust. 2). Każdy rozpoczynający pracę bądź studia w naszym Uniwersytecie był o tym poinformowany. W obliczu trwającego na ulicach naszych miast konfliktu, napadów na kościoły, profanacji czy przerywania nabożeństw, nie chodzi zatem jedynie o to, aby nie używać przemocy czy wulgaryzmów stojąc po złej stronie, ale aby jednoznacznie opowiedzieć się po stronie troski o najsłabszych, pamiętając o miłości do Ojczyzny oraz dialogu jako sposobie rozwiązywania sporów.

Szczególna rola w przeprowadzeniu młodzieży przez ten burzliwy okres przypada nam, pracownikom naukowym i wychowawcom zarazem. Jest to dla nas czas wielkiej próby. W 1960 r. mówił kard. Wyszyński do nauczycieli Warszawy: „Straszne jest to powiedzenie: *Chociażbyście mieli dziesięć tysięcy udanych pedagogów, ale niewielu ojców*. Można mieć 10 tysięcy pedagogów, a jednak skupiamy się tylko przy jednym...

Ojcu. Tak bywa na uniwersytetach. Jest mnóstwo wybitnych profesorów, a młodzież skupia się przy jednym. Nie dostrzega reszty, bo w tym jednym odkrywa tajemnicę jego życia; nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny... Dla uratowania społeczeństwa trzeba niewielu ludzi, ale za to takich, którzy swoją postawą wzbudzą wyznanie: nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz” (S. kard. Wyszyński, *Nauczycielu prawdomówny!*, Warszawa, 06.11.1960).

Nasza prawdomówność i odwaga cywilna mogą mieć dla studentek i studentów zasadnicze znaczenie. Mogą mieć wpływ na kierunek całego ich życia

Trudność, wobec której stajemy jako wychowawcy polega między innymi na tym, że żyjemy w epoce, w której bardzo łatwo o manipulację za sprawą różnego

rodzaju mediów. Stąd młodzi ludzie, często mając dobre intencje, stają po niewłaściwej stronie. Sądzą, że popierają wolność, prawa kobiet i demokrację, podczas gdy w rzeczywistości wspierają tych, którzy upominają się o prawo do zabijania najsłabszych. Nasza prawdomówność i odwaga cywilna mogą mieć dla studentek i studentów zasadnicze znaczenie. Mogą mieć wpływ na kierunek całego ich życia. Kardynał Wyszyński nauczał jednoznacznie: „Wszelkie działanie przeciwko rozpoczętemu życiu jest zwykłą zbrodnią przeciwko prawu natury! Powstające pod sercem matki nowe życie nie należy do niej. Jest ono własnością nowego człowieka! Nikt nie może bezkarnie pozbawić życia kształtującej się dopiero istoty ludzkiej, zwłaszcza, że jest ona bezbronna. Musi więc mieć swoich obrońców” (S. kard. Wyszyński, *Matka – Syna – Rodzina*, Warszawa, 11.01.1976).

Stawajmy nie tyle w obronie silnych, co w raczej zawsze po stronie słabszych, zwłaszcza najsłabszych. Bądźmy obrońcami bezbronnych! Tak zawsze czynił nasz Patron.

ks. prof. dr hab. Piotr Mazurkiewicz
ks. dr Piotr Burgoński
dr hab. Michał Gierycz, prof. UKSW
ks. dr hab. Jacek Grzybowski, prof. UKSW
dr hab. Paweł Kaczorowski, prof. UKSW
dr hab. Tadeusz Kamiński, prof. UKSW
dr hab. Jolanta Łodzińska, prof. UKSW
dr hab. Maria Ryś, prof. UKSW
prof. dr hab. Eugeniusz Sakowicz
dr hab. Sławomir Sowiński, prof. UKSW
dr hab. Maria Sroczyńska, prof. UKSW
dr hab. Witold Starnawski, prof. UKSW
prof. dr hab. Zbigniew Stawrowski
dr hab. Barbara Strzałkowska, prof. UKSW
dr Mariusz Sulkowski
ks. dr hab. Janusz Węgrzecki, prof. UKSW
dr hab. Krzysztof Wielecki, prof. UKSW
dr hab. Rafał Wiśniewski, prof. UKSW
ks. dr hab. Artur Wysocki, prof. UKSW
dr Marcin Zarzecki
prof. dr hab. Radosław Zenderowski

Obrona prawa poczętych do życia to kwestia naszego człowieczeństwa
– rozmowa z o. Jackiem Salijem OP

„To jest bitwa o świadomość młodzieży” – artykuł Grzegorza Górnego

„Odnaleźć prawdę o powinnościach wobec człowieka” – artykuł ks.
Jacka Grzybowskiego

„Niepełnosprawni intelektualnie, czyli czyste człowieczeństwo” –
artykuł Tomasza P. Terlikowskiego

„Wyrok” – tekst Jana Rokity